



אוהלי יוסף ויעקב

ע"ש הצדיקים הנסתרים יוסף ויעקב אבוחצירא זצ"ל

חידושים לפרשיות השבוע בדרך הרמז והקבלה מאת הרב אברהם הכהן שליט"א

אתר אוהלי יוסף ויעקב	שבת פרשת "לך-לך"	כניסת שבת	יציאת שבת
www.hacohen.info	"למה תאמר יעקב"	ים - 17: 36	18: 55
	ח' חשוון התשע"ד	ת"א - 17: 52	18: 56

פרשת לך לך

"וַיֹּאמֶר הוֹיָה אֶל אַבְרָם לֵךְ לֵךְ" (657) גימט' גדלות הבורא (657)
"אֶל אַבְרָם לֵךְ לֵךְ מֵאַרְצְךָ" (בראשית יב א) ר"ת אמונה (102).
"וַיְנַבְּרוּ בְךָ כָּל מְשֻׁפָּחַת הָאֲדָמָה", המילים: כָּל מְשֻׁפָּחַת הָאֲדָמָה ראשי תיבות גימט' אדני.
"וַאֲגַדְּלָה שְׁמֶךָ וְהָיָה בְרָכָה" (253) המילים: וְהָיָה בְרָכָה גימט' גרים (253).
"וַאֲגַדְּלָה שְׁמֶךָ וְהָיָה בְרָכָה" (253) המילים: וְהָיָה בְרָכָה גימט' אברהם עם ה' אותיות,
"אֲמַרְי נָא אַחֲתִי אֶתְּ לַמַּעַן יִיטַב לִי בְּעַבְדֶּיךָ וְחִיתָה נַפְשִׁי בְּגִלְלָךְ" כלפי השכינה אמר כן (זוה"ק) וברמז: המילים בְּעַבְדֶּיךָ , בְּגִלְלָךְ (385) גימט' שכינה (385)
"רִיב בֵּין רַעֲיֵי מְקַנְהֵי אַבְרָם" ראשי תיבות אברים.
(בראשית פרק יב ב) "אַבְרָם וְאַגְדָּלָה שְׁמֶךָ וְהָיָה בְרָכָה" אותיות שניות אותיות אברהם, רמז לו שיתוסף לו אות על שמו, כדי להביאו לשלמות, וכמו שהבטיחו ה' "וְאֶעֱשֶׂךָ לְגוֹי גָדוֹל "

ואת הנפש אשר עשו בחרן.

מסופר במדרש, פעם אחת אירח אברהם אבינו אורח זקן בן תשעים שנה, לאחר שגמר לאכול ולשתות אמר לו אברהם תזרוק ממך את העבודה זרה, ודיבר אתו 6 שעות על זה לשכנע אותו ולקרבו לה' יתברך, ובסוף הוציא פסל מכיסו ונשקו, אמר לו אברהם אני נתתי לך אכילה ושתייה ודברתי אתך שש שעות על זה, ועוד נשארתי בדעתך וגרשו מביתו, כשהלך האורח אמר הקב"ה לאברהם אני השארתי אותו בחיים 90 שנה, בגלל שאולי יעשה תשובה, ואתה אחרי שש שעות בלבד התייאשת ממנו. מיד הלך אברהם לחפש אחריו, והתחנן לפניו שלא ילך עכשיו בלילה כשיש בה סכנת דרכים וחיות רעות, חזור אצלי ואתן לך מקום לינה, ואכן כן עשה האיש, למחרת שוב דיבר אברהם על לבו שעות רבות עד שעשה תשובה, מכאן אנו למדים שאין לאדם להתייאש אף פעם משום אדם, ואע"פ שלא הצליח בתחילה יחזור וינסה עוד ובעזרת השם יצליח.
שם אמו של אברהם אמתלאי בת כרנבו, ושם אמו של המן אמתלאי בת עורבתא, וסימנך טהור טהור טמא טמא, כרנבו הם צאן מהמינים הטהורים, אברהם טהור, עורבתא מין עוף טמא, המן היה טמא.

ואת בריתי אקים. המילה **אקים** ר"ת **אשר קידש ידיד מבטן**, והוא מהברכה שמברכין בברית מילה.

גדולה מילה שנכרתו עליו יג בריתות, פירוש 13 פעמים כתוב בפרשה זו המילה ברית.

משנה מקום – משנה מזל

מובא בגמרא במסכת ראש השנה, ט"ז: ארבעה דברים מקרעין גזר דינו של אדם, אלו הן:

1. צדקה דכתיב (משלי י) "וצדקה תציל ממות"

2. צעקה דכתיב (תהילים קז) "ויצעקו אל ה' בצר להם וממצוקותיהם יוציאם".
3. שינוי השם דכתיב (בראשית יז) "שרי אשתך לא תקרא את שמה שרי כי שרה שמה" וכתוב "וברכתי אותה וגם נתתי ממנה לך בן". (וכן באברם – לא מוליד, אברהם – מוליד).
4. שינוי מעשה (תשובה) דכתיב (יונה ג) "וירא האלהים את מעשיהם" וכתוב (יונה ג) "וינחם האלהים על הרעה אשר דבר לעשות להם ולא עשה".
5. ויש אומרים: אף שינוי מקום דכתיב (בראשית יב) "ויאמר ה' אל אברם לך לך מארצך" והדר (ואחר כך) "ואעשך לגוי גדול".

ברית מילה:

מספר דברים בעניין ברית מילה:

הסנדק - בטקס ברית המילה ישנם שלושה חשובים (מלבד הילד): **אבי הבן, המוהל והסנדק.**

מה פירוש המילה **סנדק**? ראשי תיבות: **סניגור נעשה דין קטגור.**

הנה מונבא בזוהר פקודי רנ"ה ע"ב: תא חזי, בזמנא דאתגזר ההוא בר נש לתמניא יומין, ושראת עליה שבת מלכות קדישא, ההיא ערלה דגזרין ושדאן לה לבר, כדין קיימא ההוא סטרא אחרא, וחמא דהאי איהו חולקיה מקרבנא דא, כדין אתבר ולא יכיל לשלטאה ולקטרגא עלוי, וסליק ואתעבד סניגוריא על ישראל, קמי קודשא בריך הוא.

תרגום: בא וראה, בזמן שאדם נימול לשמונה ימים, אז שורה עליו שבת, שהיא סוד מלכות הקדושה, הנקראת שבת. והיא – סוד הברית. לכן גם נימול לשמונה ימים שתעבור על התינוק שבת אחת לפחות.

שעל ידי הברית מתחזקת המלכות להעביר החיצונים ואת הערלה שהיא חלק מהחיצונים. וכיוון שניתן לחיצונים חלק הערלה – מיד נבדלים מן הקודש ולא יעוררו הדין. כי הערלה היא שחותכים בעת המילה ומשליכין אותה החוצה וקוברין אותה, אז עומד הס"א ורואה שזהו חלקו מקרבן זה, כלומר יש לו חלק במצוות המילה, אז נשבר כוחו של הס"א ונבדל מהקדושה ואינו יכול לשלוט ולהכנס להיכל ולקטרג על הנימול. ההפך, עכשיו עולה ונעשה סניגור ומליץ טוב על ישראל לפני הקב"ה.

וְאֶעֱבֹר עֲלֶיךָ וְאֶרְאֶךָ, מִתְבּוֹסֶסֶת בְּדַמְיֶךָ; וְאָמַר לְךָ בְּדַמְיֶךָ חַיִּי, וְאָמַר לְךָ בְּדַמְיֶךָ חַיִּי

1. בזמן הברכות, אומרים פסוק: "וְאָמַר לְךָ בְּדַמְיֶךָ חַיִּי, וְאָמַר לְךָ בְּדַמְיֶךָ חַיִּי", אז נותן המוהל אצבעו בין ומכניס לפי התינוק. **למה?** משום שהברכות הנאמרות עתה, בשביל הרך הנימול נאמרות.
2. להזכיר שכשנימולו בני ישראל במדבר היה משה מל, אהרון פורע ויהושוע משקה אותם עפר העגל שעשו. אמרו חז"ל: שבדקן כסוטות. וההשקאה שהיתה להם בשעת המילה והפריעה היתה לחיים ולא למות. גם כאן אנו משקין את הרך הנימול, השקאה לחיים.
3. פעמיים אומרים **בְּדַמְיֶךָ חַיִּי** לרמוז שזוכה לשני עולמות: העולם הזה והעולם הבא.

4. בזכות הדם הזה יזכה לחיים של כל חמש חלקי הנשמה, וחמשת החושים: נפש, רוח, נשמה, חיה, יחידה. "המילה" - $18 \times 5 = 90$, חמש פעמים חי. "המילה" = חמש פעמים חי, לחמש חלקי הנפש, וחמשת החושים.

כשם שהכנסתו לברית – כך תזכה להכניסו לתורה, לחופה ולמעשים טובים. האב קיים מצוות מילה, הבן קיים מצוות מילה, אבל "בעל כורחו" כביכול, שכן הוא עדיין תינוק. אבל כשם שזכה וקיים מצווה ראשונה, כן יש לו עוד "ברית" בגימטריה = 612 מצוות לקיים, ויהי רצון שיקיימם. וברמז: **וְהֵייתָם לִי סִגְלָה מִכָּל הָעַמִּים** "סופי תיבות מילה

"וַיִּשְׁמַע אַבְרָם כִּי נִשְׁבָּה אַחִיו" (בראשית יד יז)

יש לדקדק, א. הפסוק מיותר מאחר שכבר אמר למעלה **"וַיִּקְחוּ אֶת לוֹט וְאֶת רְכֻשׁוֹ בְּן אַחִי אַבְרָם ... וַיִּגְדּוּ"**. (בראשית יד יב)

ב. למה לא אמר כאן ג"כ כי **נלקח אחיו אלא נשבה?**

ואפשר לתרץ בהקדים דברי הבעש"ט, אשר הובאו בספר תולדות יעקב יוסף תלמידו, שהאיש הנקי לגמרי מחטא אי אפשר לו לראות רע בשום אדם כי לא יזמין לו ה' לראות רע.

וכשרואה רע, ידע בבירור שיש בו שמץ מנהו, אף אם הוא צדיק, והזמין לו ה' ראייה או שמיעה זו על מנת לשים לב לתקן הפגם ההוא. עד כאן.

ונודע שמלוט יצאו נשמות קדושות וגדולות - רות המואביה ונעמה העמונית, ובפרט נשמות דוד המלך ע"ה, ומלך המשיח שיצאו מהם.

אם כן נמצא שכששבו את לוט נשבו גם כן הנשמות העתידות לצאת ממנו. וזהו שאמר הכתוב: **"וַיִּקְחוּ אֶת לוֹט וְאֶת רְכֻשׁוֹ"** היינו כל ניצוצי הקדושה והנשמות שבתוכו המכונים בשם רכוש.

מעתה אפשר לומר, שכשבא הפליט להגיד לאברם אמר בדעתו הטהורה: אם זימן לי השי"ת לשמוע דבר זה כנראה שיש לי שייכות במלחמה לתקן איזה דבר.

ואז הבין ברוה"ק שנשבית נשמת מלך המשיח האחוזה באחיו, וזהו שאמר **"וַיִּשְׁמַע אַבְרָם"** לשון הבנה. ובא הרמז ג"כ במלת **נשבה** שהיא בגימטריא **משיח** עם הכולל.

"וַאֲבָרָם בֶּן שְׁמֹנִים שָׁנָה וְשֵׁשׁ שָׁנִים בְּלֶדֶת הָגָר אֶת יִשְׁמַעֵאל לְאַבְרָם" אַבְרָם + הָגָר = יִשְׁמַעֵאל (451)

אברהם יעקב: רק לשני אנשים בתורה אמר ה' ישירות ששם ישתנה: לאברהם וליעקב במאבקו.

(ב) אצל שניהם, המעשה שבעקבותיו נשתנה השם היה בלילה. לעומת זאת, שמו של יצחק לא השתנה, מפני ששם זה ניתן לו ע"י שרה.

"וַיִּמַּל אֶת בְּשֵׁר עַרְלָתָם בְּעֶצֶם הַיּוֹם הַזֶּה"

וכותב על זה רש"י: (בראשית יז, כג)

בו ביום שנצטווה, ביום ולא בלילה, לא נתיירא לא מן הגוים ולא מן הלצנים,

ושלא יהיו אויביו ובני דורו אומרים אלו ראינוהו לא הנחנוהו למול ולקיים מצוותו

של מקום.

אומר רש"י הקדוש בפרשת האזינו (דברים לב) וידבר ה' אל משה **בעצם היום הזה**. בשלשה מקומות נאמר **בעצם היום הזה**,

בְּעֶצֶם הַיּוֹם הַזֶּה גימט' פר דינים "וַיַּעֲמִידֵם לְעַד לְעוֹלָם חֵק נִתַּן וְלֹא יַעֲבוֹר" (תהלים קמח ו) תיבת **לְעַד לְעוֹלָם** גימט' **בְּעֶצֶם הַיּוֹם הַזֶּה**, שמצוות המילה אינה מתבטלת לעולם, בבחינת ברכת המילה "**חוק** בשארו שם"

נאמר בנח (שם ז, יג) **בעצם היום הזה** בא נח ונֹג', במראית אורו של יום, לפי שהיו בני דורו אומרים בכך וכך אם אנו מרגישים בו אין אנו מניחין אותו לכנס בתיבה, ולא עוד אלא אנו נוטלין כשילין וקרדמות ומבקעין את התבה. אמר הקדוש ברוך הוא הריני מכניסו בחצי היום, וכל מי שיש בידו כח למחות יבא וימחה.

במצרים נאמר (שמות יב, נא) **בעצם היום הזה** הוציא ה', לפי שהיו מצרים אומרים בכך וכך אם אנו מרגישים בהם אין אנו מניחים אותם לצאת, ולא עוד אלא אנו נוטלין סיפות וכלי זין והורגין בהם. אמר הקדוש ברוך הוא הריני מוציאן בחצי היום וכל מי שיש בו כח למחות יבא וימחה.

אף כאן, **במיתתו של משה**, נאמר **בעצם היום הזה**, לפי שהיו ישראל אומרים בכך וכך אם אנו מרגישים בו אין אנו מניחין אותו, אדם שהוציאנו ממצרים וקרע לנו את הים והוריד לנו את המן והגיז לנו את השלו והעלה לנו את הבאר ונתן לנו את התורה אין אנו מניחין אותו. אמר הקדוש ברוך הוא הריני מכניסו בחצי היום.

"וַתֵּרָא שָׁרָה ... וַתֹּאמֶר לְאַבְרָהָם **גֵּרֶשׁ** הָאִמָּה הַזֹּאת וְאֶת בְּנֶהּ" (בראשית כא ט)

בואו ונתבונן: הפתרון להינצל **מגירוש** על ידי **גישור**!

גירושין - בגימטרייה זה **579**. שימו לב למספר "פרד", שמוסיף ומתרחק. **5, 7, 9**.

אכן זהו התוצאה באמת. ריחוק וניתוק וזרות.

כעת ניקח את כל המספרים האי זוגיים **1,3,5,7,9**, ונגלה שהמספרים הראשונים

13 = אהבה. **אחד**. ואילו יתר המספרים שאחר כך **579 = גירושין**.

וזה מלמדנו, שאין משהו באמצע. יש או **אהבה (13)** - או **גירושין (579)**. ומי שלא עובד על פיתוח האהבה, הרי שהוא צועד בדרך הגירושין.

וברמז תיבת **גט** אותיות שלפני ואחרי **בגד חטי**, אותיות **ביחד**, לומר לך שה**גט** מפריד את האחדות, וברמז **יחד** גימט'ק **13** גימט' **אחד** גימט' **אהבה**. ותיבת **ביחד** אותיות **ב** פעמים **יחד** גימט' **הוי"ה**, לומר לך שבגירושין שם **הוי"ה**, מסתלק ומזבח מוזיל דמעה, וברמז (תהלים יט ו) והוא **כְּחֶתֶן יֵצֵא** מִחֶפְתּוֹ המילים **כְּחֶתֶן יֵצֵא (579)** גימט' **גירושין (579)**.

בפרשת לך (יז ה) אומר רש"י " י של שרי נתרעמה על השכינה עד שהוסיפה ליהושע" ויש לומר שנרמז:

(1) **שרי ר"ת י רעמה שכינה**

(2) **יהושע ר"ת י היתה (אצל) שרי עברה ונקבעה (בו).**

(3) **שכינה ר"ת י שרי כעסה (ולכן) ניתנה הושע.**

(4) **ההפרש בין שרי ליהושע (119) גימטריא אחלק (היינו אחליף י מזה לזה)**

רמז שעבוד וגאולה

"וַיֹּאמֶר לְאַבְרָם יְדַע תְּדַע כִּי גֵר יִהְיֶה זְרַעְךָ בְּאֶרֶץ לֹא לָהֶם וְעַבְדּוּם וְעָנוּ אֹתָם אַרְבַּע מֵאוֹת שָׁנָה" (בראשית טו יג) המילים: **וְעַבְדּוּם וְעָנוּ אֹתָם** ס"ת **מומ** גימט' **פו** גימט' **אלהים (86)**, והוא כמניין שנות קושי השעבוד במצרים שהיה **פו (86)** שנים, והומתקה מידת הדין מעליהם, על ידי שקבלו מצרים עשר המכות, בבחינת הכתוב: **"וְגַם אֶת הַגּוֹי אֲשֶׁר יַעֲבֹדוּ דָן אֲנֹכִי" תיבת אֲשֶׁר (501) גימט' ר"ת של עשר המכות דצך, עדש, באחב (501), וברמז הוא כמראה אשר ראה אברהם בגזירת בין הבתרים, ככתוב "וַיְהִי הַשָּׁמַשׁ בָּאָה וְעֹלְטָה הָיָה וְהָיָה תְנוּר עֶשֶׂן וְלִפִּיד אֵשׁ אֲשֶׁר עָבַר בֵּין הַגְּזָרִים הָאֵלֶּה" (בראשית טו יז) המילים תנוור עֶשֶׂן לִפִּיד אֵשׁ – אֲשֶׁר, ר"ת גימט' דצך, עדש, באחב (501).**

ורק אחרי המכות יצאו בני ממצרים, בסוד הפסוק **"וְדוֹר רְבִיעִי יָשׁוּבוּ הִנֵּה"** (בראשית טו טז) וברמז **"וְדוֹר רְבִיעִי" ס"ת רי גימט' דור**, כמניין השנים שהיו בני ממצרים **רדו** שנים, בסוד: **"וְדוֹר רְבִיעִי יָשׁוּבוּ הִנֵּה" ר"ת רינו** וגם ס"ת **רינו** גימט' **גבורה**. וב' פעמים גימט' **לפת** והוא בסוד **"וַיִּרְא מְלֶאֶךְ ה' אֱלֹהֵי בְלַפַּת אֵשׁ"** (שמות ג ב) ותיבת **בְּלַפַּת, ב'** פעמים **לַפַּת** כמניין **יב'** פעמים **עב** גימט' **חסד** כנגד **יב** השבטים. גימט' **יְשַׁלַּח אֶת הָעַם (864)** כמניין **"וְהֵייתָ לִי סִגְלָה מִכָּל הָעַמִּים" (864)**, ותיבת **הִנֵּה** גימט' **שישים** לרמוז שיצאו **שישים** ריבוא ממצרים.

הצלת דוד מלך המשיח - רמז בפרשה

"מִצָּאתַי דָּוִד עֶבְדִּי בְּשֶׁמֶן קִדְשֵׁי מִשְׁחָתַי" (תהלים פט כא) אמרו חז"ל (מדרש בראשית רבה מא, ד) מצאתי את **דוד** עבדי (תהלים פט, כא) היכן מצאתיו? בסדום.

שנשלח לוט מתוך ההפיכה בעבור שיצא ממנו דוד המלך ע"ה, מרות המואביה. וברמז, בשעה שהצילו המלאכים את לוט מסדום כתוב שהחזיקו המלאכים "בְּיָדוֹ וּבְיָד אִשְׁתּוֹ וּבְיָד שְׁתֵּי בָנָתָיו" (בראשית יט) סופי תיבות **דוד** גימט' **יד**. וברמז ככתוב: וַיִּקַּח אַבְרָם אֶת שָׂרִי אִשְׁתּוֹ וְאֶת לוֹט בֶּן אָחִיו וְאֶת כָּל רְכוּשָׁם אֲשֶׁר רָכְשׁוּ וְאֶת (בראשית יב ה) המילים: אֲשֶׁר רָכְשׁוּ וְאֶת ס"ת **רות**, ותיבת **אֲשֶׁר** גימט' **עובד, בועז, דוד, ישי** (501), והוא בבחינת "מִצָּאתַי דָּוִד עֶבְדִּי" תיבת **עֶבְדִּי** ר"ת **עובד בועז דוד ישי**.

ותיבת **אֲשֶׁר רָכְשׁוּ** אותיות פנימיות גימט' **כתר** גימט' **רות דוד**, והוא בסוד מיתוק הסופי של מידת הדין **בימות המשיח**, וברמז **עֶבְדִּי** גימט' **אלהים** ואותיות פנימיות **עובד, בועז, דוד, ישי** גימט' **י** פעמים **הוי"ה אחד** (39) כמניין 15 פעמים **הוי"ה** (390) בסוד "ביום יהיה ה' אחד ושמו אחד",

וזהו שמסר אברהם נפשו להציל את **לוט** ככתוב: "וַיִּשְׁמַע אַבְרָם כִּי נִשְׁבָּה אָחִיו" תיבת **נִשְׁבָּה** (357) + **אָחִיו** (1) גימט' **משיח** (358), והוא בסוד מה שלקח אברהם 318 חיילים, ככתוב "וַיִּרַק אֶת חֲנִיכָיו וַיִּלְדִּי בֵּיתוֹ שְׂמֹנֶה עָשָׂר וּשְׁלֹשׁ מֵאוֹת וַיִּרְדֹּף עַד דָּן" (בראשית יד יד) והנה 318 בצירוף **לוט** (45) גימט' **המשיח** והוא בסוד הסרת הקטרוג מעל לוט בסדום,

וברמז: **קטרוג** גימט' 318. והוא בסוד "כִּי גָז חֵישׁ וְנִעְפָּה": תיבת: **כִּי גָז חֵישׁ** (358) = **משיח** (358), ותיבת **חֵישׁ** גימט' 318, שימו לב למקור הפסוק! בראשית פרק **יד** פסוק **יד** גימט' **דוד**.

ככתוב "וַיֵּשֶׁב אֶת כָּל הָרְכָשׁ וְגַם אֶת לוֹט אָחִיו וְרָכְשׁוֹ הָשִׁיב.." (בראשית יד טז) המילים **אָחִיו וְרָכְשׁוֹ הָשִׁיב** ס"ת גימט' **דוד**. (פרדס אברהם הכהן)

"וּפְנִיָּהֶם אִישׁ אֶל אָחִיו" (שמות פרק כה) ס"ת שלום ובצירוף עם הר"ת "וּפְנִיָּהֶם אִישׁ אֶל אָחִיו" כר"ת "אֶל אֱלֹהִים אֶקְרָא וְה' - יוֹשִׁיעֵנִי" **יעלה** גימט' **שכינה**. (פרדס אברהם הכהן)

שבת שלום ומבורך